

защото малайцитѣ, които населяватъ острова, не можеха да ги търпятъ. Следъ известно време азъ се научихъ, че двамата японци искали да отворятъ магазинъ за продажба на японски стоки, които, както знаешъ, сж много по-евтини отъ нашитѣ, европейскитѣ. Това съвсемъ не ме разтревожи, защото, ако тѣ можеха да получаватъ стоки отъ Япония, това можехъ да направя и азъ.

Не следъ много, двамата братя ме посетиха да ми изкажатъ своитѣ почитания. Азъ имъ обяснихъ най-любезно, че на острова нѣма мѣсто за два магазина, а тѣ отговориха, че сж съгласни за една опредѣлена сума да отку-

Японецъ у дома си

пятъ моя магазинъ и да остане само тѣхниятъ. Това ме твърде много ядоса, но, като всѣки възпитанъ човѣкъ, азъ се въздържахъ. Раздѣлихме се доста студено.

Въ скоро време двамата братя отвориха своя магазинъ и започнаха да продаватъ на извънредно низки цени. Намалихъ и азъ моитѣ цени. Разбира